

[Glara Munck.]

udvalgsbehandles, og jeg kan på min gruppes vegne tilsige velvillig medvirken ved den videre behandling.

Den foreslåede formulering af § 25 kan vi tiltræde, og jeg vil gerne benytte denne anledning til at udtrykke et meget stærkt ønske om, at man overalt i ligningsinstanser vil se med velvilje og forståelse på anmodninger om bevarelse af forsørgerstatus efter denne paragrafs ordlyd, når det drejer sig om forsørgerstatus i forhold til børn under uddannelse, der passerer de 18 år. Den sidste skatteomlægning har jo betydet alt efter skatteområdet, at man, hvis jeg tager indtægten på 20.000 kr., får en skattestigning det første år på 2.000 kr., det år, hvor man mister sin forsørgerstatus. Nu er den 19-årige unge jo sikkert ikke billigere i uddannelse end den 18-årige. Samtidig ophører udbetaling af børnetilskud med det fyldte 18. år, og det vil altså sige, at barnets forsørger kan risikere i løbet af et år at have ca. 2.500 kr. mindre i forsørgelsesøjemed. Derfor mener jeg, det er væsentligt, at man kan bevare forsørgerstatus, og derfor synes vi også, at § 25 har fået større klarhed, og vi håber, den bliver brugt.

Med hensyn til § 26 så har den højtærede finansminister allerede i fremsættelsen understreget, at der her sker en lettelse i forhold til de nugældende regler for det sambeskattede barns indtægter i relation til forældrenes beskatning. Den foreslåede formulering og de beløb, der er opført, vil også betyde en forbedring i relation til forældrenes mulighed for at bevare børnetilskuddet for de 15—18-årige.

Det ærede medlem hr. Hagen Hagensen ønskede gennem sit spørgsmål til finansministeren den 12. december 1962 at forhøre ministeren til at fremsætte et forslag, hvorefter et sambeskattet barn kunne have en indtægt på f. eks. op til 1.000 kr. årlig skattefrit. Dengang svarede den højtærede finansminister med en vel ikke særlig velovervejet og i hvert fald ikke særlig venlig bemærkning. Bemærkningen lød sådan (Folketingstidende for 1962/63, sp. 1818):

„Jeg skal for en ordens skyld sige til det ærede medlem, at jeg naturligvis gerne fortsat vil tænke over problemet, men jeg vil ikke love at tænke særlig velvilligt derover.“

Nu er tiden jo gået, og nu foreslår den samme højtærede finansminister altså dels en opretning af den status, vi har nu, ved at forhøje det nævnte beløb fra 1.000 kr. til 1.200 kr., dels at indføre direkte skattefrit indtjeningsbeløb på 800 kr. Hvis vi er skuffede over det sidste beløbs størrelse, kan denne skuffelse måske opvejes af glæde over den højtærede finansministers mentalitetsændring. Men det er bare et spørgsmål, om vi har noget at være skuffede over, for når der gives lønmodtagerfradrag, må dette vel gælde hele det indtjente beløb, og når et barn altså kan tjene indtil 2.000 kr., uden at sambeskatningen med forældrene ophører, vil vi jo i realiteten have nået det, som det ærede medlem hr. Hagen Hagensen ønskede, nemlig at de unge kan tjene 1.000 kr., uden at det fører til nye skattebyrder for forældrene.

Der er dog én ting til, jeg vil pege på i forbindelse med disse tal — og det er en af grundene til, at jeg mener, denne sag bør udvalgsbehandles: det er vel ikke sådan, at vi ved den ændring, der foreslås her, kommer til at straffe den enlige moder, der lader sit barn gennemgå en læringseuddannelse? Det er jeg kommet til at tænke på, for hvis en enlig moder — det er en forsørgergruppe, vi kender på anden vis — med en skattepligtig indtægt på f. eks. 12.000 kr. har et barn mellem 15 og 18 år og dette barn i kraft af de tal, vi nu når frem til, skal selvstændigt beskattes f. eks. af 1.300 kr., så vil den enlige moder blive straffet over skattebilletten, idet hun som enlig har et tillæg på 300 kr. til børnetilskuddet, der jo falder væk, når barnet går over til særskilt beskatning. Vi har her en gruppe — derfor nævner jeg den enlige moder — hvor barnets indtægt kan være afgørende for en læringseuddannelse, og jeg ved i hvert fald, at vi inden for min partigruppe meget nødig vil risikere at komme til at sætte en grænse, så det netop er den enlige moder med barnet, der skal uddannes, der bliver ramt, for lærlinge har desværre ingen uddannelsesfond, så vi har ingen mulighed for at hjælpe på anden vis.

Men vi er altså glade over den højtærede ministers mentalitetsændring og for det forslag, der er blevet resultatet deraf, og vi håber, at det efter en velvillig behandling kan blive gennemført hurtigt.